Lietvedības Nr. 103AA-0117-20
ECLI:LV:LAAT:2020:1124.126022320.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2020.gada 24.novembrī

Latgales apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente D.Skudra,
tiesneši J.Vasiļkovskis un I.Raciņš
rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja /pers. B/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā par viņa saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

ar Rēzeknes tiesas tiesneses 2020.gada 21.septembra spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu un administratīvi sodīts par to, ka 2020.gada 20.aprīlī plkst.13.10 Ciblas novadā, /adrese/, virzienā no Teiruma Kocki uz Zemnieku ielas pusi, vadīja automašīnu BMW 320, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atrodoties psihotropo vielu ietekmē. Ar savu rīcību /pers. B/ pārkāpa Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 2.punktu.

Šādas /pers. B/ darbības pirmās instances tiesa atzina par administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk Latvijas APK) 149.[15] panta piektajā daļā. Par šo administratīvo pārkāpumu /pers. B/ sodīts ar naudas sodu 1260 *euro* apmērā, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem.

Rēzeknes tiesas tiesneses spriedumu apelācijas kārtībā apstrīdēja /pers. B/. Uzskata, ka Rēzeknes tiesas spriedums ir nepamatots. Tiesai, pieņemot lēmumus, jāievēro objektivitāti un jādod procesa dalībniekiem pienācīgu iespēju izteikt savu viedokli un iesniegt pierādījumus. Vērtējot procesuālo tiesību normu pārkāpumus un to ietekmi uz procesa rezultātu, jānoskaidro, vai šis pārkāpums varēja ietekmēt nolēmuma saturu. Ja pārkāpums varēja to ietekmēt, tas uzskatāms par būtisku. Līdz ar to administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā nenovērstie trūkumi ir būtisks procesuālais pārkāpums, kas ietekmēja nolēmuma saturu.

Pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīmē lietas pareizā izlemšanā, šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem utt. Institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka, lemjot par administratīvās atbildības piemērošanu, tiesa konstatēja, ka viņa vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta ar vairākiem lietā esošiem pierādījumiem, tajā skaitā, ar viņa paskaidrojumiem. Administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas gaitā nenoliedza, ka iepriekšējā vakarā, tas ir, 2020.gada 19.aprīlī lietoja Fenazepāmu, kā arī, būdams satraukts, 2020.gada 20.??īlī no rīta izdzēra 1 tableti Fenazepāma. Tomēr tiesa neņēma vērā, ka Fenazepāma, Diazepāma, Finlepsīna lietošanas kārtība un blakusparādības viņam nebija zināmas, par ko paskaidroja tiesā. Šis apstāklis apstiprināts ar ģimenes ārstes /pers. E/ liecībām, ka viņa neskaidroja psihotropo zāļu lietošanas kārtību un blakusparādības, bet paļāvās tikai uz faktu, ka viņš pirms zāļu izrakstīšanas jau lietoja Diazepāmu, tāpēc viņam pašam bija jāzina visas blakusparādības. Nepiekrīt ģimenes ārstes apgalvojumam, ka psihotropo zāļu blakusparādības ir vispārzināms fakts, jo katrām zālēm, tajā skaitā psihotropām, ir sava lietošanas kārtība un savas blakusparādības. Ķīmiski-toksikoloģiskās ekspertīzes slēdziens viņam tika paziņots 2020.gada 26.maijā, kad tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, bet netika izskaidrotas tiesības un kārtība, kādā viņš varētu apstrīdēt slēdziena rezultātus un līdz ar to medicīniskās pārbaudes protokolā ietvertus atzinumus, ko viņš vērtēja kā būtisku procesuālo pārkāpumu, kas varētu ietekmēt administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas rezultātu.

Lietas izskatīšanas gaitā viņš liecināja, ka šajā dienā bija noguris, satraukts. Šos apstākļus un kādā veidā tie varēja ietekmēt viņa uzvedību 2020.gada 20.aprīlī, neviena amatpersona nevērtēja, kaut visas aprakstītās medicīniskās pārbaudes protokolā pazīmes var attiecināt arī uz nogurumu, satraukumu, saslimšanu, nevis tikai uz psihotropo zāļu lietošanas faktu un psihotropo vielu ietekmi uz transportlīdzekļa vadīšanas spēju (piemēram, orientācija saglabāta, uztvere netraucēta, atmiņa netraucēta).

Tātad medicīniskās pārbaudes protokola 8.-29.punktos ir aprakstītas reakcijas, kuras vēl neliecina par narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmi, tas ir, pazīmes, kas varētu būt saistītas ar cilvēka fizisko stāvokli konkrētajā momentā (piemēram uztraukums, t.sk. iekšējais, slikts veselības stāvoklis, saslimšana, nogurums). Tomēr tiesas procesā netika noskaidrots, kāds stāvoklis, izņemot psihotropo vielu iespaidu, izraisa minētos simptomus. Savukārt, klīniskie simptomi - konstatētais apziņas stāvoklis, saglabāta domāšana, emocijas, uztveres saglabāšana, atmiņas saglabāšana, mierīga izturēšanās, vispār nenorāda uz psihotropo vielu iespaidu. Tiesas procesā pretrunas starp visiem klīniski konstatētajiem simptomiem nav noskaidrotas un novērstas, bet psihotropo vielu ietekme ir konstatēta, vienīgi pamatojoties uz ķīmiski-toksikoloģiskās ekspertīzes rezultātiem.

Saskaņa ar Ministru kabineta noteikumu Nr.719 „Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē

narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" (turpmāk tekstā - noteikumi nr.719) 18.punktu, lai konstatētu narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi, medicīniskajā pārbaudē nosaka klīniskos simptomus un veic bioloģiskās vides laboratoriskus izmeklējumus. Šajā gadījumā klīniskie simptomi vēl nenorāda uz psihotropo vielu ietekmi, bet tika ņemts vērā ķīmiski-toksikoloģiskās ekspertīzes rezultāts un psihotropo zāļu lietošanas fakts. Noteikumu Nr.719 12.punkts nosaka, ka medicīniskā pārbaude ietver alkohola, narkotisko vai citu apreibinošo vielu vai medikamentu lietošanas faktu pārbaudi pēc pārbaudāmā transportlīdzekļa vadītāja vārdiem, ārējā izskata, psihiskā un emocionālā stāvokļa, uzvedības, runas, veģetatīvi somatiskā stāvokļa un kustību koordinācijas pārbaudi; narkotisko vai citu apreibinošo vielu lietošanas fakta laboratorisku noteikšanu un medicīniskās pārbaudes rezultātu fiksēšanu medicīniskās pārbaudes protokolā atbilstoši normatīvajiem aktiem par narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes kārtību.

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtais tiesas lēmums ir saistīts ar krimināltiesiskai sankcijai pielīdzināma soda piemērošanu (Satversmes tiesas 2005.gada 6.janvāra spriedums lietā Nr.2004-16-01 "Par nodevas samaksu administratīvo pārkāpumu lietās atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 92.pantam"). Akti, ar kuriem tiek uzlikti sodi administratīvā kārtībā par dažu likumu un valdības noteikumu pārkāpšanu pēc savas juridiskās būtības ir pielīdzināmi pirmās instances krimināltiesas spriedumiem, tādēļ ir svarīgi, lietu izskatot, vispusīgi un objektīvi izvērtēt visus lietas apstākļus, tajā skaitā, pārliecināties, ka pārkāpējam bija iespēja izmantot noteiktās ar likumu tiesības un pildīt uzliktos pienākumus, kas šajā administratīvā pārkāpuma lietā nenotika.

Sūdzības iesniedzējs savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 149.^{15} panta piektajā daļā, nesaskata, līdz ar to iesāktā lietvedība jāizbeidz administratīvā pārkāpuma sastāva trūkuma dēļ. Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 227.panta pirmās daļas 2.punktu, lūdz lietu izskatīt mutvārdu procesā, atcelt Rēzeknes tiesas 2020.gada 21.septembra spriedumu un lietu izbeigt administratīvā pārkāpuma sastāva neesamības dēļ.

Apgabaltiesa, kā apelācijas instances tiesa, pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{21} panta otro daļu apelācijas sūdzību izskata rakstveida procesā pēc lietā esošajiem materiāliem, ievērojot apelācijas instances tiesas kompetenci. Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21} panta trešo daļu apelācijas instances tiesa nekonstatē pamatojumu /pers. B/ apelācijas sūdzības izskatīšanai tiesas sēdē mutvārdu procesā. Konkrētajā gadījumā ir iespējams pieņemt motivētu nolēmumu pēc lietā esošajiem materiāliem un nav konstatēti tādi apstākļi, kas būtu par pamatu apelācijas sūdzību izskatīt tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma Pārejas noteikumu 2.punktā noteikto kārtību, procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai (2020.gada 1.jūlijam) uzsāktas saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā vai izpilde).

Tādejādi saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21} panta pirmo un otro daļu, rakstveida procesā izskatot /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rēzeknes tiesas spriedumu, izvērtējot tajā minētos argumentus, administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus, pārbaudot pārsūdzētā tiesas nolēmuma tiesiskumu un pamatotību, apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Apgabaltiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, atzīst, ka Rēzeknes tiesas tiesneses nolēmumā ietvertais pamatojums par /pers. B/ vainīgumu Latvijas APK 149.^{15} panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pareizs un pietiekams. Tiesnese vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidroja lietas apstākļus un savā nolēmumā izvērtēja savāktos pierādījumus, kā to noteic Latvijas APK 237.un 244.pants. Tas, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs pauž atšķirīgu viedokli, vērtējot pierādījumus un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar būt par pamatu sprieduma atcelšanai.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{22} panta pirmo daļu un 289.^{13} panta trešo daļu, ja apelācijas instances tiesa, izskatot apelācijas sūdzību, atzīst, ka pirmās instances tiesas nolēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā par apelācijas sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas pirmās instances tiesas nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa vērtēja lietā esošās ziņas, kas izriet no administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PC423625, administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PG610320 kopijas, medicīniskās pārbaudes protokola Nr.19, VISA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr.2841, transportlīdzekļa vadītāja nosūtījuma uz medicīnisko pārbaudi, Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora R.Kondaļinceva ziņojuma, Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Ludzas iecirkņa Kārtības policijas biroja inspektora V.Baufala ziņojuma, /pers. B/ 2020.gada 17.jūnija paskaidrojuma un tiesas sēdē sniegtā paskaidrojuma, liecinieces /pers. E/, ekspertes /pers. G/ liecībām kopsakarā ar pārējiem administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem un pareizi secināja, ka /pers. B/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta. Lietas materiāli apstiprina administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros pierādāmo apstākļu esību.

No Transportlīdzekļa vadītāja nosūtījuma uz medicīnisko pārbaudi redzams, ka /pers. B/ 2020.gada 20.aprīlī tika nogādāts uz sabiedrību ar ierobežotu atbildību (turpmāk tekstā – SIA) "Ludzas medicīnas centrs" medicīniskās pārbaudes veikšanai sakarā ar aizdomām par transportlīdzekļa vadīšanu narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē (lietas 8.lapa).

Atbilstoši 2018.gada 27.novembra Ministru kabineta noteikumu Nr.719 „Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi" (turpmāk tekstā Noteikumi Nr.719) 18.punktam, lai konstatētu narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi, medicīniskajā pārbaudē nosaka klīniskos simptomus un veic bioloģiskās vides laboratoriskos izmeklējumus. Atbilstoši minēto noteikumu 20.punktam, veicot medicīnisko pārbaudi narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes noteikšanai, ķīmiski toksikoloģiskos izmeklējumus veic divās dažādās bioloģiskajās vidēs, ja ārsts uzskata, ka tas ir nepieciešams.

No SIA "Ludzas medicīnas centrs" medicīniskās pārbaudēs protokola Nr.19 narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes noteikšanai redzams, ka 2020.gada 20.aprīlī ārste /pers. H/ veica medicīnisko pārbaudi /pers. B/. Klīnisko simptomu pārbaudes laikā konstatēts, ka /pers. B/ acu zīlītes ir sašaurinātas, vāja reakcija uz gaismu, sīks horizontāls nistagms uz gaismu, mīmika pavājināta, gaita streipuļojoša, Romberga pozā izteikti nestabils, pirksta degungala provi izpilda neprecīzi, domāšana kavēta, emocijas blāvas, izturēšanās kavēta. /pers. B/ paskaidroja, ka lietojot fenazepāmu, pārbaudes laikā tika paņemts paraugs no /pers. B/ bioloģiskajām vidēm – asinīm un urīna. /pers. B/ ir parakstījies, ka pārbaude veikta viņam. Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātos Nr.2841 konstatēts, ka /pers. B/ urīnā atrasts diazepāms, fenazepāms, karbamazepīns, 3,4-metilēndioksimetamfetamīna grupas atvasinājuma "zīmes". Asinīs atrasts fenazepāms (lietas 6.lapa). Medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.19 sertificēta ārste /pers. H/ sniedza atzinumu, ka /pers. B/ ir konstatēta citu apreibinošo (psihotropo) vielu ietekme, kas atbilst Noteikumu Nr.719 27.6.punktam.

Daugavpils tiesas sēdē lieciniece, /pers. B/ ģimenes ārste /pers. E/ liecināja, ka /pers. B/ ilgstoši, kopš 2018.gada ārstējās pie psihiatres, kura bija viņam izrakstījusi nomierinošus medikamentus. /pers. B/ bija zināms, ka, lietojot Diazepāmu vai Fenazepāmu, nedrīkst vadīt transportlīdzekli. Ģimenes ārste izrakstīja Fenazepāmu, jo /pers. B/ sūdzējās par ļoti sliktu miegu. Eksperte /pers. G/ liecināja, ka medikamenti Fenazepāms, Diazepāms, Finlepsīns ir benzodiazepīna atvasinājumi, šie medikamenti ietekmē transportlīdzekļa vadītspējas. Par Fenazepāmu zāļu aprakstā ir rakstīts, ka tā

lietošanas laikā nedrīkst vadīt transportlīdzekli. Par Diazepāmu rakstīts, ka jābūt uzmanīgam, jo šo zāļu iespaidā var mainīties reakcijas ātrums, bet kategoriski nav aizliegts vadīt transportlīdzekli. No Finlepsīna var rasties reibonis, miegainība, kas var mazināt reakcijas spēju, tāpēc jāizvairās no transportlīdzekļa vadīšanas. Visas ekspertes slēdzienā konstatētās vielas ir psihotropās vielas. /pers. B/ medicīniskās pārbaudes protokolā minētais atbilst blakusparādībām, ko rada šie medikamenti.

Līdz ar to apgabaltiesa atzīts, ka sūdzības iesniedzēja viedoklis, ka viņam nebija zināmas medikamentu lietošanas blakusparādības, un ka nogurums un satraukums 2020.gada 20.aprīlī nav saistīts uz psihotropo vielu lietošanu un to ietekmi uz transportlīdzekļa vadīšanas spēju ir atspēkots ar iegūtajiem pierādījumiem. Turklāt /pers. B/ pats liecināja, ka jutās saguris, 19.aprīļa vakarā izdzēra 2 tabletes Fenazepāma un 1 tableti Finlepsīna, un nākamajā rītā izdzēra 1 tableti Fenazepāma. No ekspertes liecībām secināms, ka šādu medikamentu lietošana tādās devās arī izraisīja medicīniskās pārbaudes protokolā fiksētos klīniskos simptomus. /pers. B/ jau kopš 2018.gada ārstējās pie psihiatres, kura viņam izrakstīja nomierinošus medikamentus, tāpēc nav ticams /pers. B/ apgalvojums, ka viņam nebija zināmas lietojamo zāļu blakusparādības.

Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 2.punkts noteic, ka aizliegts vadīt transportlīdzekli, atrodoties narkotisko, psihotropo, toksisko, citu apreibinošu vielu vai arī reakcijas ātrumu un uzmanību samazinošu medikamentu ietekmē. Tādēļ, izvērtējot savu pašsajūtu, lietoto medikamentu rezultātā, /pers. B/ nedrīkstēja vadīt transportlīdzekli. Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta trešās daļas 4.punktu par vispārzināmu faktu uzskatāms apstāklis, ka /pers. B/ zina un viņam ir jāzina Ceļu satiksmes likums un Ceļu satiksmes noteikumi, citādi viņam nebūtu tiesību vadīt transportlīdzekli. Apgabaltiesa norāda, ka transportlīdzeklis atzīstams par paaugstinātas bīstamības avotu, līdz ar to /pers. B/ rīcība, sēžoties pie stūres pēc medikamentu lietošanas, kas satur psihotropās vielas, apdraudēja ne tikai paša, bet arī citu satiksmes dalībnieku drošību. Turklāt tieši /pers. B/ lietoto medikamentu rezultātā, kas arī ietekmēja reakcijas ātrumu un uzmanību, notika ceļu satiksmes negadījums.

No administratīvā pārkāpuma protokola Nr. PC423625 redzams, ka /pers. B/ iepazīstoties ar protokolu, to parakstīja, nekādus iebildumus neizteica, tādējādi piekrita tā saturam un protokolam pievienotajiem dokumentiem, tajā skaitā, arī Medicīniskās pārbaudes protokolam Nr.19. Administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšana /pers. B/ neliedza izmantot savas tiesības apstrīdēt medicīniskās pārbaudes rezultātus. Turklāt vēlmi pārsūdzēt medicīniskās pārbaudes rezultātus /pers. B/ pauda tikai apelācijas sūdzībā, kad jau ar Rēzeknes tiesas spriedumu tika atzīts par vainīgu sodīts par transportlīdzekļa vadīšanu, atrodoties psihotropo vielu ietekmē. Apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt medicīniskās pārbaudes protokola un ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātu patiesumu un tajā fiksēto informāciju, kā arī ārsta, kas veica pārbaudi un sniedza galīgo atzinumu, kompetenci. Medicīniskās pārbaudes rezultāti ir iegūti tiesiski un nostiprināti noteiktajā procesuālajā kartībā.

Atbilstoši Latvijas APK 243.pantam tikai un vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi (attiecināmi) lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Atbilstoši Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta judikatūrai, tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav noskaidrojusi objektīvo patiesību lietā un nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus. Vienlaikus Augstākās tiesas Senāts vairākās lietās uzsvēris, ka tas, ka tiesa lietās esošos pierādījumus vērtē savādāk kā procesa dalībnieki, nevar būt par pamatojumu apgalvojumam, ka tiesa nav izpildījusi pienākumu pierādījumus izvērtēt pilnīgi, vispusīgi un objektīvi *(skat. Objektīvās izmeklēšanas princips - interpretācija un piemērošana. Tiesu prakses vispārinājums. //LR Augstākā tiesa, 2005.gads - 12.,18., 19.lpp.)*.

Latgales apgabaltiesa atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai nešaubīgi apgalvotu, ka /pers. B/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā, laikā un apstākļos, 2020.gada 20.aprīlī plkst.13.10 Ciblas novadā, /adrese/, vadīja automašīnu BMW 320, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atrodoties psihotropo vielu ietekmē. /pers. B/ darbības veido Latvijas APK 149.^{15} panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu, līdz ar to viņš ir pamatoti atzīts par vainīgu un sodīts par minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Nosakot /pers. B/ sodu, pirmās instances tiesa ņēma vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, /pers. B/ personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, nekonstatēja viņa atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus. Pirmās instances tiesa ievēroja Latvijas APK 7.panta pirmās daļas prasības, j o /pers. B/ ietekmēšanas līdzeklis par izdarīto administratīvo pārkāpumu piemērots uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā. Piemērojot administratīvo sodu /pers. B/, tika ievēroti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.panta, 32.panta pirmās un otrās daļas un Administratīvās atbildības likuma 4.panta otrās daļas nosacījumi.

Latgales apgabaltiesa, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, atzīst, ka /pers. B/ apelācijas sūdzībā norādītos argumentus izmanto kā aizstāvības pozīciju, lai viņam būtu labvēlīgs tiesas nolēmums, šādi mēģinot izvairīties no administratīvās atbildības un soda.

Rēzeknes tiesas tiesneses nolēmums ir pamatots un atbilst lietā nodibinātajiem faktiskajiem apstākļiem un normatīvo aktu prasībām, tāpēc atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma Pārejas noteikumu 2.punktu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu un 289.^{22} pantu, Latgales apgabaltiesa

nosprieda

Rēzeknes tiesas tiesneses 2020.gada 21.septembra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā sastādīšanas dienā – 2020.gada 25.novembrī.

Tiesnese referente D.Skudra

Tiesneši J.Vasiļkovskis

I.Raciņš